

[Poul Møller.]

rente. For at de ikke skulle mærke denne markedsrente så stærkt, som de ellers ville, da man i sin tid gik fra 2 til 5 pct., er der indsat klare bestemmelser i loven, så det kan ikke give anledning til vanskeligheder.

Hvad der vil ske, når dette ting til sin tid skal revidere hele boligstøttelovgivningen og den skal afløses af en varig lovgivning, skal jeg ikke udtale mig om i dag.

I så henseende har mit parti ikke afsluttet sine overvejelser, og jeg er ikke mit partis ordfører i denne sag. Men hvad der skal ske under omlægningen af praksis, kan ikke give anledning til bekymringer og vanskeligheder.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Ja, det er svært at få tingene til at passe sammen. Det ærede medlem hr. Poul Møller glemmer, hvad han sagde for en halv times tid siden: at han ønskede en sådan tilstand på disse områder, at erhvervslivet og boligbyggeriet konkurrerede på lige vilkår. Men hvis den politik skal gennemføres, vil det sige, at de, der søger lån efter kap. V. A., skal konkurrere med det erhvervsliv, som eventuelt betaler 6 eller 7 pct. Derfor spørger jeg: hvilken af de to udtalelser er rigtig? Er det således, at man, til trods for at man har denne principielle opfattelse, alligevel gør denne undtagelse for kap. V. A., eller er det den første udtalelse, der gælder, hvorefter kap. V. A.-renten skal sættes op fra 4½ pct.? Det, jeg her taler om, er blot et af de mange problemer, det ærede medlems berømte skitse har ført med sig.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Såfremt skitsen skal gennemføres inden byggestøttelovens revision, der, så vidt jeg husker, skal finde sted i 1960, så kan den ikke gennemføres og bør efter min opfattelse ikke gennemføres med de følger for kap. V. A.-byggeriet, som det ærede medlem taler om, men også det er vi villige til at se på i udvalget. Jeg synes, der er rimelighed i, at hvor en mand selv skal møde med en stor egenkapital, gives der til gengæld for, at han ikke får driftstilskud, en rentemæssig fordel. Jeg erkender, at man så ikke får den samme rente

som for erhvervsbyggeriet, men lad os som sagt se på det i udvalget. I 1955 talte man i byggestøtteloven om markedsrenten for „det øvrige byggeri“ — man har ikke praktiseret det, men det er en anden side af sagen — og det bestemtes i byggestøttelovens § 3, at man kan gå over til berigtigelse ved udlevering af obligationer, uden at dette får følger for rentefoden efter kap. V. A. Det, der er tale om, er altså at følge den gældende lov. Det har boligministeren ikke villet, og det er det, vi beklager.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det bliver værre og værre. Nu fremsætter det ærede medlem udtalelser angående kap. V. A., som jeg er enig med ham i. Når det skal gælde, erkender det ærede medlem altså, at forholdene på byggemarkedet er sådan, at man bl. a. for at søge at fremme og forcere det private byggeri må give visse — ikke subsidier, men lettelser af den ene eller den anden art. Det vil altså sige, at det princip, som det ærede medlem opstiller netop som princip, er det ærede medlem ikke selv tilhænger af, selvfølgelig ikke, fordi han ikke tør gå ud til befolkningen og sige, at nu skal vi standse kap. V. A.-byggeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Man gik først til afstemning vedrørende forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1957-58.

Ændringsforslag A. i betænkningen om, at lovforslaget deles i to dele, nemlig:

1) forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1957-58, omfattende lovforslagets afsnit I, II, III, IV og VI (§§ 1-39 og §§ 51 og 52) og

2) forslag til lov om sparebeviser m. v., omfattende lovforslagets afsnit V og VI (§§ 40-52),

vedtoges uden afstemning.

Udvalgets indstilling om, at behandlingen af det ovenfor under 2) nævnte lovforslag stilles i bero, og at det henvises til fortsat behandling i udvalget,

vedtoges uden afstemning.